'ఏమండీ...'

'ఊఁ'

'తయారయ్యారా?'

'ఆఁ, ఊఁ'

'ఆఁ ఊఁ ఏమిటండీ? తయారయ్యారా లేదా? అయిదుం పావయ్యింది. కొత్త సినిమా కదా, టికెట్లు అట్టేపెట్టి ఉంచేందుకు అక్కడ మీ మావగారున్నారా— ఏం?' అంటూ గదిలోకి వచ్చి భర్తను చూసి విస్తుబోయింది వాసవి.

దత్తా సీరియస్‌గా రాసుకొంటున్నాడు.

'ఎలాగండీ మీతో, నేను తయారయి పావుగంట అయ్యింది. అదీ, ఇదీ సర్దుకొనేటప్పటికి మీరు రెడీ కాకపోతారా అని అనుకొంటే, గొంగళిపురుగులా ఎక్కడివారక్కడే ఉన్నారు. వో సమయం లేదు, సందర్భం లేదు. కాస్త ఖాళీ దొరికితే చాలు, తాలూకాఫీసు గుమాస్తాలా రాసిపడేస్తుంటారు' విసుగ్గా అంది వాసవి.

రాయటం ఆపేసి, పెన్ను సొరుగులో వడేసి 'ఏమన్నావ్' అంటూ భార్యకేసి తిరిగాడు దత్తా.

వాసవి తళుక్కుమంది తటిల్లతలా. ఆమె ఏదో చెప్తుందిగానీ, వినిపించుకునే స్థితిలో లేడు. పచ్చని ముద్దబంతి పువ్వులాంటి వాసవి మరూన్ బ్రౌన్ చీర కట్టింది. అదేరంగు స్లీవ్‌లెస్ బ్లౌజు వేసింది. నెత్తిమీద బుట్టపెట్టినట్లుగా ముడి చుట్టింది. నుదుట చిన్న తిలకం బొట్టు పెట్టింది. చెవులకు చిన్న సైజు గాజుల్లాంటి రింగులు ... కుడిచేతికి పెద్ద స్క్వేరు రిస్టువాచి. చేతులకు గాజుల్లేవు... ఆధునికంగా అలంకరించుకొంది.

అంత అందమైన భార్య ఎదుట నిల్చున్నా, ఏదో అసంతృప్తి అతని గుండెల్లోంచి నిట్టూర్పుగా బయట పడింది. 'ఒక్కసారి వసూ! ఒక్కసారి నాకు నచ్చేటట్లు అలంకరించుకోవూ!' మనసు బరువుగా మూల్గింది—అది వాసవికి వినిపించదు, వినిపించుకోదు.

'ఏమిటా ఆలోచన? ఇవ్వాళ వెళ్ళే ఉద్దేశ్యం లేదా?'

'ఎందుకు లేదు. నీలాగ పెద్ద ముడి చుట్టి, గంట వృధా చేయనక్కర లేదు. ఫౌండేషన్ క్రీములు, ... బొట్టు పెన్సిళ్ళతో కుస్తీ పట్టనవసరం లేదు. క్షణంలో తయారవ్వనూ!' లేచి బట్టలు వేసుకోవటానికి బీరువాకేసి నడిచాడు దత్తా.

'అన్నలాలెండి పైజామాలాంటి పాంటు పైన బుశ్‌ఖాలాంటి స్లాకు. అంతేకదా! ఇంకేముంది తయారవటమెందుకు? అరక్షణం పట్టదు మీకు' అంటూ భర్త రాసిన కాగితం చూసే కుతూహలంతో టేబిల్ వైపు నడిచింది వాసవి.

దత్తా సమాధానం ఇవ్వలేదు. మౌనంగా బట్టలు వేసుకోవటం మొదలుపెట్టాడు.

భర్త రాసింది చదివేక వాసవి ముఖం ఎర్రబడింది.

'హూఁ ఇదే వర్ణన! ఏ కథలో చూసినా మీ హీరోయిన్ ఒకేలా వుంటుంది. కాస్త వైవిధ్యం చూపించకూడదూ?'

'ఇప్పుడేమయ్యింది?' స్లాకు బటన్స్ పెట్టుకుంటూ చూసేడు దత్తా.

'ఏమిటా వర్ణనా?'...పచ్చని అరుంధతీ బంగారుతీగలా ఎర్రని చీరలో మెరుస్తోంది. నుదుట పెద్ద కుంకమబొట్టు ముఖానికి మరింత శోభనిస్తుంది. వాలుజడ ముందుకు వేసుకొంది. కాటుక దిద్దుకొన్న కళ్ళ చివరినుండి శ్రద్ధమని చూస్తోంది. ఆమె తలలో తురుముకొన్న పెద్ద మల్లెచెండు విరగబడి నవ్వుతూ దాని

మార్పు

వై. ముద్దుకృష్ణ

స్తోంది...' చదివేవాళ్ళకు విసుగెయ్యదూ?'

దత్తు మాట్లాడలేదు. జోళ్ళు వేసుకొందుకు ఉపక్రమించేడు.

'ఏమండీ! ఒంటిజడ వేసుకొని, తలలో ఓ బుట్టెడుపూలు తురుముకొని, కళ్ళనిండా దెయ్యాల్లా కాటుక పులుముకొని, నుదుట ముసలమ్మలా పెద్ద బొట్టు పెట్టుకొని, ఎర్రచీర కట్టుకోకపోతే ఆడది కాదా? వీటితో మాత్రం ఆపేసారేం? జడకు జడగంటలు, తలలో నాగరం, చెవులకు జూకాలు, కాళ్ళకు పట్టాలు, చేతులునిండా ఎర్రని గాజులు, ముఖానికింత పసుపూ—ఇలా రాసుకొంటూ పోలేకపోయ్యారా పల్లెపడచులాగ...'

'వాళ్ళంతా బావుంటారు' మధ్యలో అన్నాడు దత్తు.

'అంటే, నేను బాగుండననా, లేక నన్ను వాళ్ళలా ఉండమనా మీ ఉద్దేశ్యం' ఉక్రోషంతో ఎర్రగా పొంగింది వాసవి ముఖం.

'నీ అందం వేరు. నువ్వు వాళ్ళలా ఎలా ఉండగలవు వసూ? ఎమ్మే చదివిన దానివి కదా?'

'మరి పల్లెటూళ్ళకి కొదవేముందని నన్ను కట్టుకొన్నారు?'

'నువ్వు నచ్చబట్టే...'

'అయితేమాత్రం మీకు ఇష్టం లేకుండానే కట్టుకొన్నారా చెప్పండి?' ఉచ్ఛ్వాస

మార్పు

నిశ్వాసాలు వేడిగా, వాడిగా సాగుతున్నాయి. సూటిగా చూస్తోంది వాసవి. దత్తు నవ్వేడు. 'ఇష్టపడే చేసుకొన్నాను. కాదంటం లేదు. ముందు నువ్వే ప్రపోజ్ చేశావు. మా వాళ్ళద్వారా మంతనాలు జరిపించేవు'

'ఒద్దనాల్సింది'

'ఎలా అంటాను?! విడవడనగలడా!! మిస్ యూనివర్శిటీవి, బంధువు అమ్మాయివి, పైగా నిన్ను చూడగానే ప్రేమించాను...'

'అందం కావాలి మనసు చూడరు, ప్రేమించేనని కబుర్లు చెప్తారుకానీ, నా కోసం కొంచం మారాగా?'

'ఎందుకు మారాలి?'

వాసవి దెబ్బతింది. కొరకొరాచూసింది.

'పెళ్ళాన్ని గనక'

'మొగుడ్నికదా, నా కోసం కట్టూ బొట్టూ ఒక్కసారైనా మార్చావా?'

'నేనెందుకు మార్చాలసలు? కాలంతో పాటు మనుషులు మారాలి. నేను కాలానుగుణంగా ఉన్నాను. మీలా కొన్ని దశాబ్దాల వెనక లేను. మనం ఉన్న సమాజానికి అనుగుణంగా కొన్ని అలవాట్లు పద్ధతులూ మార్చుకోవాలి. ఏ ఫంక్షన్‌కు వెళ్ళినా, లొడలొడా ఆ పైజమా లాంటి పొడుగు బురఖాషర్టు తప్ప మరోటి వేసుకోరు అందరిలా సూటు వేసుకొంటే ఎంత బావుంటుంది! కనీసం టక్‌చేసి టై కడితే చాలును' క్షణం ఆగి, మళ్ళీ అంది. 'మీరు వెనక్కి రమ్మంటున్నారు నన్ను. మిమ్మల్ని ముందుకు రమ్మంటున్నాను నేను. ఏది సమంజసం?'

దత్తు నోరు విప్పలేదు.

వాసవి ఆగలేదు. 'కాస్త మోడరన్‌గా ఉంటే ఏం పోయింది? పేరు కూడా అంతే దత్తాత్రేయుడట'

'బావుంది. పెళ్ళయినతర్వాత జరిగిందేమిటి నా బాగసాల? అసలు పేరు నచ్చనప్పుడు పెళ్ళాడక పోవల్సింది.'

'పేరు చూసికాదు మిమ్మల్ని పెళ్ళాడింది మీ ముఖాన్ని చూసి...'

'ఇక తగువెందుకు? ముఖం కావలిస్తే, నేను ఎ్రాప్ వేసుకుంటే నీకేం? పేరెదైతే నీకేం?'

'మనిషికి పర్సనాలిటీ ఒక్కటేనా కావాల్సింది? మరేం అక్కర్లేదా? అయితే బట్టలు విప్పుకొని తిరగండి చూద్దాం. నా ఫ్రెండ్స్ అంతా అంటారు. మీ వారెగ్గ ఆఫీసరుకదా, అంత చక్కని పర్సనాలిటీ ఉందికదా, ఏమిటా డ్రెస్సు సారుగా, చక్కా నేరో పాంటూ టక్‌చేసి టై కట్టుకొని పాయింటెడ్ షూ వేసుకొని టకటకా నడవక? షూటులో ఒక్కసారైనా మార్చేడు. అని'

'వాళ్ళందుకు చూడా లసలు? అంత కోరిక పడిస్తే అలాంటి మొగుళ్ళనే కట్టుకొని రోజూ చూస్తూ కూర్చోమను. నాకెందుకో ఇష్టంలేదు. నేను వేసుకోను.'

'మరి నన్నెందుకు మీకు ఇష్టంవచ్చినట్టు అలంకరించుకోమని శాసిస్తారు?'

'శాసించేనా వసూ, అర్థిస్తాను గానీ! 'ఒరేయ్ మొగుడా, ఏమోయ్ మొగుడా', అని మొగుడ్ని పెళ్ళాం ముద్దుగా పిల్చే ఈ రోజుల్లో, శాసిస్తే ఏ పెళ్ళాం ఊరుకొంటుందీ? నాకు ఇష్టం కాబట్టి, అప్పుడప్పుడైనా అలా అలంకరించుకొనమని అడుగుతున్నానంతే!'

'నేనూ అంతే!'

'నువ్వుచెప్పిన ఆ ఫుల్ సూట్స్ నారో పాంటూ, పాయింటెడ్ షూ, ఇవన్నింటిలోకి మారాలి అంటే అంత సులభం,

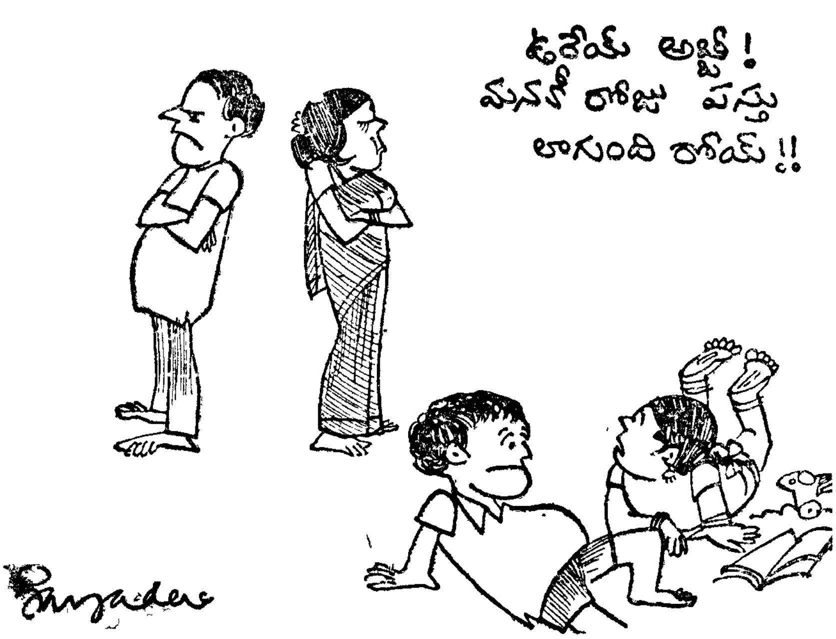

కాదు నాకు. నువ్వు ప్రాణంలో నేను చెప్పినట్లు చేస్తున్నావు. ఎంత ముచ్చటగుండి ఎర్రచీర కొన్నాను. ఆ తర్వాత మల్లెలు తెచ్చాను. గుర్తుందా? ప్రతిరోజు ... పెళ్ళయిన సరిగ్గా ఏడాదికి ... ఆరోజే యానివర్సరీ అని ముచ్చటపడి తెచ్చాను. నా కోరిక నిర్దాక్షిణ్యంగా త్రోసేస్తున్నావు. ఆ చీర మీ వదినకు పంపావు...'

వాసవి బుసలు కొడుతోంది. 'అప్పను త్రోసి పుచ్చాను. నిర్దాక్షిణ్యంగా మకోరిక కాలదన్నాను. అదేనా మీకు గుర్తున్నది? మీ పుట్టినరోజున మీకు మా, రెడీమేడ్ షాపులో షర్టు కొని తెస్తే తీసుకొన్నారా—పాపం? 'నన్ను బలవంత పెట్టకుమా' అన్నారు. ఒక్కనాటు కుట్టించుకొమ్మని పెళ్ళయిన దగ్గర నుంచి పోరుతూనే ఉన్నాను. కుందేలుకు మూడేకాళ్ళని కూర్చున్నారు. ఎనిమిది

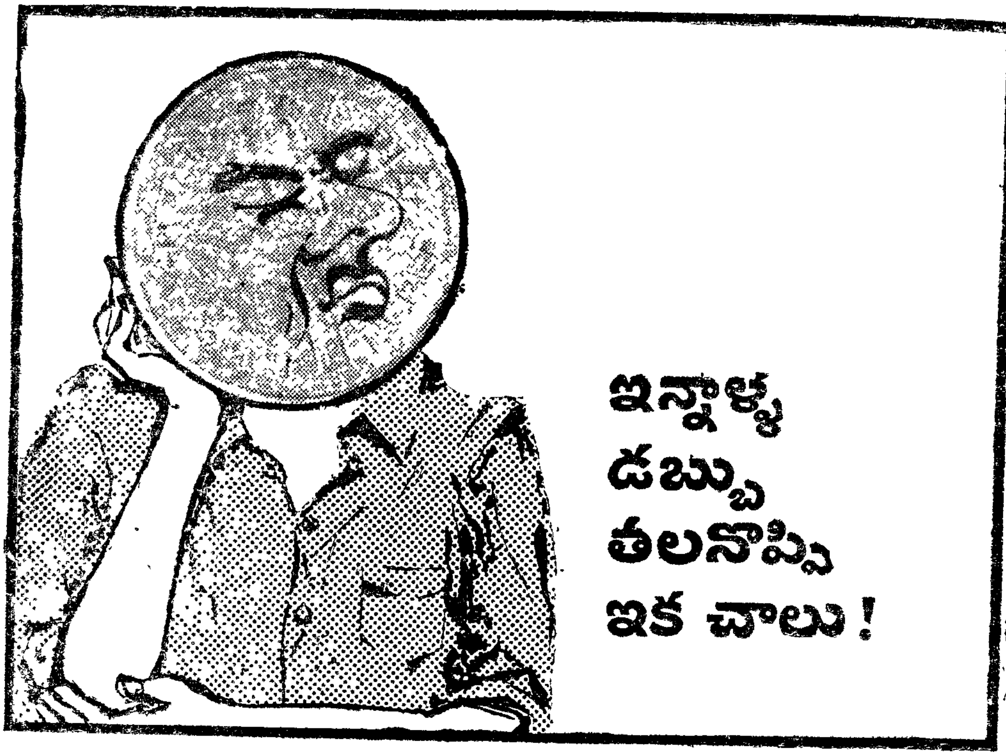

మాయలూ మంత్రాల భ్రమలు మనకొద్దు. డబ్బు తలనొప్పిని మంత్రదండం తిప్పి చిటికలో మటుమాయం చేయడం ఎవరివల్లా కాదు. కాని తలనొప్పి తగ్గించడానికి మాత్రం మార్గదర్శి చిట్ ఫండ్ మీకెంతో తోడ్పడుతుంది.

మేం మీతో కూర్చుంటాం. మీసమస్యలను గురించి చర్చిస్తాం. వాటిని పరిష్కరించడానికి మా శాయశక్తులా కృషిచేస్తాం. మీరు....అడపాదడపా పెద్ద మొత్తాలను జరూరుగా సమకూర్చుకోవలసి వచ్చే. పెద్ద వ్యాపారస్తులు కావచ్చును.... పిల్లల చదువు సమస్యతో సతమతమయ్యే ఉద్యోగస్తులు కావచ్చును....లేదా ఉద్యోగంచేసే యువతులు కావచ్చును. మీరెవరైనప్పటికీ మీకు మేము వేర్వేరు మార్గాలు చూపగలం మీ పరిస్థితులకు చక్కగా అనువయే మార్గాన్ని ఎన్నుకోవడంలో తోడ్పడగలం.

డబ్బు ఇన్నాళ్ళుగా తలనొప్పిగా వుంటున్నదని మీరనుకుంటూ వుంటె మార్గదర్శి మనిషితో మాట్లాడండి.

డబ్బుకోసమేనా మీ చింత?
మార్గదర్శి ఉన్నది మీ వెంట!

మార్గదర్శి

చిట్ ఫండ్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్

అబిడ్ సెంటర్, హైదరాబాదు-1 ఫోన్: 46228
బిసెంట్ రోడ్డు, విజయవాడ-2 ఫోన్: 7797
మెయిన్ రోడ్డు, విశాఖపట్నం-1

Kiron

వేలదలు జీతం తెచ్చుకొంటున్న ప్రొఫెసరు, కారు, చక్కనిమేడ అందమైన పెళ్లాం అన్నీఉండి కాస్త మోడరన్‌గా ఉంటే తప్పేమిటి? ఎవరు ఆక్షేపిస్తారు? భార్య కోసపుకోరిక తీర్చటంకూడా కష్టమేనా? మొదటి రాత్రి ఎన్నికబుర్లు చెప్పారు 'నీ మాట నే నెన్నడూ కాదనను వసూ' అన్నారు. 'నువ్వే నేనన్నారు, నవే నువ్వన్నారు అన్నీ నిజం అనుకొన్నాను ఎంతో గర్వించాను. హు భార్యను మంత్రం వేయటంలో ఘటికులు మీ మగాళ్ళు. మగాళ్ల కబుర్లకీ, బెలూన్‌లాగా ఉబ్బిపోయె మనస్తత్వం ఆడాళ్ల కెందుకిచ్చాడో దేవుడు! బెలూన్‌లాగ పొంగించి టప్‌మని పేల్చేయటానికే కాబోలు! నా ఒక్కగానొక్క కోరిక తీర్చటం లేదుమీరు.'

'నా మనసు వ్యతిరేకిస్తుంది వసూ!' మెల్లగా అన్నాడు దత్తు.

'నాకు మనసు లేదేం మరి?' గట్టిగా అరిచింది వాసవి.

'కాదన్నానా? ఇద్దరికీ తలొగ్గని వ్యక్తిత్వం ఉంది. అందుకే ఈ సమస్యకు పరిష్కారం కుదరటం లేదు వసూ. పోనియ్ ఇలా వాదించుకుంటూ పోతే దానికి అంతం ఎక్కడ?! పద టైం అవుతోంది...' వాసవి కిమ్మన లేదు ఆమెకు నిజంగా అతిశయమైన కోపం వచ్చినట్లు ఆమె చెక్కిళ్లే చెబుతున్నాయ్. అంత కోపంలో ఆమె ఛస్తే విడిపించుకోదు ఇంకో విషయమైతే. కానీ సినిమా ఆమెకు ఆరో ప్రాణం. అందుకే 'పద' అనగానే అప్రయత్నంగా లేచి నుంచుంది. వాచీ చూసుకుంది. 'ఆరయింది, ఇంకేం సినిమా' అని గొణిగింది 'ఫర్వాలేదు, టికెట్లు తీసుకొన్నాను.' అంటూ బయటకు నడిచాడు దత్తు.

'చెప్పలేదేం!' అన్నమాట ఆమెగొంతులోనే పూడుకుపోయింది. ఇంకొకప్పుడైతే రెట్టించి బ్రతిమాలించుకునిగాని బయలుదేరేది కాదు కోపంవల్ల మాట్లాడేందుకు మనస్కరించక మౌనంగా అనుసరించింది.

* * *

కారు పోతుంది.

ఎవ్వరూ మాట్లాడటం లేదు. ఎవరి ఆలోచనల్లో వారు. సీరియస్‌గా ఉన్నారు.

మార్పు

వాసవి హృదయం ఉడికిపోతుంది భర్తకేసి చూడటంలేదు. ఎందుకో ఈరోజు మరీ చిరాగ్గా ఉంది. అప్లాకు, ఆపైజమా ఫాంటు చూస్తుంటే. అందుకే అతనికేసి ముఖం తిప్పకుండా రోడ్డువైపు చూస్తూ కూర్చుంది ఎటుచూసినా నారోఫాంట్లు వేసినవాళ్లే! టక్ చేసినవాళ్లే! ఎంత స్మార్ట్‌గా ఉంటాడు! ఈయనకే మొచ్చిందసలు? 'వాళ్లెంత స్మార్ట్‌గా ఉన్నారో' అంది వాసవి తనకుతాను మాట్లాడుకొంటున్నట్లుగా.

అటువైపు చూసాడు దత్తు. సుర్వాలాంటి పంట్లాలు, బొమ్మల చొక్కాలు టక్‌చేసి, బైనెట్ లాంటి పాయింటెడ్ షూలతో టకటక మిలటరి వాళ్లమాదిరి నడుస్తూ వస్తున్నారు నల్లగురు వ్యక్తులు.

'మై గాడ్! ఆ ఫంట్లు లెలా తొడిగారో! నెహ్రూ ఆ సుర్వాల్లా ఉన్నాయి?' వాసవికి ఒళ్లు మండింది. కోపంతో మాటలురాక మౌనం దాల్చింది కాసేపు. సమాధానం చెప్పకుండా ఉండటం ఆమె సహించలేదు. 'నేను మరీ అలాంటివి వేసుకొమ్మనటం లేదు. కాస్త నారో చేయించుకొమ్మంటున్నాను' అంది.

దత్తు సమాధానం చెప్పదలచుకోలేదు. చెబితే కారునడపదని తనకి తెలుసు. ఇప్పటికే ఆమె క్లైమాక్స్‌లో ఉంది. ఏమాత్రం కదిపినా ప్రమాదం సంభవించవచ్చు. కానీ, అలా ఎంతోసేపు ఓపిక పట్టలేకపోయాడు. కామెంటు చేయకుండా ఉండనివ్వలేదు లోపలి జీవుడు. 'మాటిమాటికీ అలా పైటలు సవరించుకోకపోతే, కాస్త పొడుగుపైట వేసుకోరాదూ ఈ ఆడాళ్లు? ఒక అంగుళం పైట భుజాన పడేస్తారు. ఎందుకొచ్చిన పైటరాబాబూ అన్నట్లు. ఏం ఫాషనో!!'

'కారాపండి' అంది వాసవి హఠాత్తుగా.

'ఇంకా థియేటరు రాందే' అన్నాడు దత్తు. 'కారపకండా'

'అక్కర్లేదు — నేను వెళ్ళిపోతాను'

'అదేం —? ఏమయ్యింది వాసవి?'

'నా మనసు బాగోలేదు. తలనొప్పిగా ఉంది. అవుతారా — లేదా?' కారాపాడు దత్తు. భార్యవంక చూశాడు. చిటపటలాడుతుంది ఆమె.

'కోపం వచ్చిందా?'

'మంటపెట్టి మండింపాం.?' అని అడగుతారేం నంగనాచిలా. మూడ్ పూర్తిగా చెడిపోయింది. నేను సినిమా చూడ్లేను.'

'నువ్వు లేకుండా నేనూ చూడలేను ఎక్కడికి వెళ్దాం మరి?'

'వల్లకాట్లోకి'.

'నాకు భయం'

'నన్ను విసిగించవద్దు. ప్లీస్! ఐవాంట్ టు గో హోమ్'

సీరియస్‌గా అంది వాసవి.

దత్తు వెనక్కిగా కారు తిప్పాడు.

* * *

వాసవి ఎమ్. ఎ. రెండు జడలు వేస్తుంది రకరకాల ముడులు వేస్తుంది. పొరపాటునైనా ఒక్కజడ వేసుకోదు. ఆమెకు ఇష్టంలేదు. దత్తుకు ఇష్టం. స్లీవ్‌లెస్ వేస్తుంది. దత్తుకి నచ్చదు. ఆమెకు ఎర్రచీర అన్నా, కళ్లకు కాటుక పెట్టడమన్నా, జడలో పూలు తురుముకోటమన్నా చిరాకు, అవంటే దత్తుకు మోజు.

దత్తు ఎమ్. ఇ., టక్ చేసుకోవటం అలవాటు చెయ్యడు. నారో ఫాంట్లు, ఫోల్డ్‌లెస్ ఫాంట్లు, చుంచుమూతి బూట్లు అంటే అసలే అసహ్యం. పేటలో మొగుడ్ని చూడాలని వాసవి తాపత్రయం.

ఈ విషయంలో చిటపట చినుకులు పడిన సందర్భాలు ఎన్నో ఉన్నాయి. దంపతులన్నాక సహజం. కానీ కాస్త ఉధృతంగా పడటం ఇదే మొదటిసారి.

అందుకే ఇద్దరి మనసులూ కాస్త అలజడి చెందుతున్నాయి. అయినా ఎవ్వరూ బయట పడలేదు, పడదలచుకో లేదు.

వాసవి మాట్లాడలేదు, అతను పలకరిస్తే బావుణ్ను అనుకొంది.

దత్తు పలకరించలేదు, ఆమె మాట్లాడితే బావుణ్ను అనుకొన్నాడు.

ఎడమొహం పెడమొహం అయిపోయారు.

భోజనాలు అయ్యాక దత్తు ముందే మంచమెక్కాడు.

వాసవి మనసు గుబగుబలాడింది. తనే

ముందు మంచమెక్కితే బాగుణ్ను! అప్పు డతను వచ్చేవాడా, లేదా, ఆలోచిస్తూనే వాసవి తన తలగడ తీసుకొని మరో గది లోకి వెళ్ళిపోయింది. వెళ్ళిపోతున్నావేమని దత్తు అడగలేదు. రావూ అని బ్రతిమాల లేదు. పిలుస్తాడేమోనని ఆమె ఎదురు చూసింది. పిలుస్తే బాగుణ్ను అని దత్తు అనుకొన్నా పిలువలేకపోయాడు. ఆమె వస్తుందేమోనని ఎదురు చూశాడు. భర్త పిలువలేదన్న ఉడుకుమోత్తనం మరింత మంట పెట్టింది. ప్రక్కగదిలో నున్న సోఫాని బెడ్‌గా మార్చి దానిమీద ధబేల్న పడింది తన కోపానికి ఆ సోఫాదే బాధ్యత అన్నట్లుగా.

రెండేళ్ళ తియ్యని కాపురంలో నిండు [illegible] ఇదే మొదటిసారి. ఇద్దరి మనసులు అసంతృప్తిగా [illegible] ఆ [illegible] కొన్ని [illegible] ఉంది. [illegible] వేడి ఉంది. [illegible] ఉంది. బాధ ఉంది. మనసులు ఉరకలు వేస్తున్నాయి. ఆత్మాభిమానం [illegible] కిటికీ లోంచి [illegible] మరింత మంట రేపుతున్నాడు. [illegible] దారిలేక, [illegible] కళ్ళు మూసు కున్నారు ఇద్దరూ!!

* * *

తెల్లవారింది. కాని ఎప్పటిలా కాదు. ఈ రెండేళ్ళ [illegible] క్రొత్తగా తెల్లారిన ఆ రోజు [illegible] అప్పుడే కళ్ళు తెరచిన దత్తుని [illegible] బ్రతిమాలి లేపి [illegible] చేతికిచ్చి, టవల్ భుజాన వేసి బాత్‌రూమ్‌లోకి పంపించేందుకు వాసవి రాలేదు.

అతని మనసు ఉక్రోషమొందింది, చిరాకు పడింది — కొత్త అనుభవానికి [illegible] బద్ధకంగా లేచాడు. నిద్రమత్తు తూలుతూ, వాసవి పడుకున్న గదిలోకి వెళ్ళాడు.

అక్కడ వాసవి లేదు! కిచెన్‌లోకి వెళ్ళాడు. అక్కడా లేదు! కాఫీ కాస్తున్న పనిపిల్లాడ్ని అడిగాడు. 'నేను లేచేసరికి అమ్మగారు లేరండి!' అన్నాడు వాడు.

మరోసారి ఇల్లంతా తిరిగాడు. ఏదో [illegible]ంకం వచ్చి, బావ [illegible] ఫోన్ చేశాడు. వాసవి వచ్చిందా అని. రాలేదన్న సమాధానంతో ఫోను పెట్టేసి తల పట్టుకొని కూర్చున్నాడు.

అప్రయత్నంగా తన దృష్టి, తను రాసుకునే టేబిల్‌మీదకు పోయింది. పేపరు వెయిటు క్రింద ఏదో కాగితం కన్పించింది. రెపరెప లాడుతూ పిలుస్తున్నట్లుగా. ఆత్రంగా చూశాడు.

'శ్రీవారికి

నా భర్త అన్నివిధాలా గొప్పగా ఉండాలని నేను కోరుకుంటాను. స్మార్టుగా నలుగురికీ ఠీవిగా అగుపించాలని ఆశిస్తాను. మనకు ఒక అంతస్తు ఉంది. దానికి తగినట్లుగా ఉండాలనుకోవటం అసహజం ఏమి కాదు. ఈ రెండేళ్ల సహచర్యంలో మిమ్మల్ని మార్చాలని శతవిధాలా ప్రయత్నించేను. జీవితంతో మొదటిసారిగా వోడిపోయింది మీదగ్గరనే. ఇక నాలో సహనం మిగలలేదు. అందుకే మా వాళ్ళింటికి వెళ్ళిపోతున్నాను.

ఇటుపైని ఇప్పుడున్న పద్దెనిమిందించి బాటమ్‌ పాంట్లు కాకపోతే, ఇరవయి నాల్గించీలవి వేసుకోండి. ఎవ్వరూ అడ్డు చెప్పరు. పల్లెటూరినాడిలా తయారవ్వండి ఎవ్వరూ కాదనరు. కారు బదులు, ఎడ్ల బండి కొనండి. ఎవ్వరూ అడ్డురారు కాకపోతే — నవ్వుతారు. అది మీకు ఖాతరు కాదుగా.

— వాసవి'

దత్తు నవ్వుకొన్నాడు: బాధపడ్డాడు. నవ్వుతూ బాధపడ్డాడు. [illegible]

* * *

'రోజులు వెలితిగా దొర్లిపోతున్నాయి' వాసవి ఉత్తరం వ్రాయలేదు. కాని ఉత్తరంకోసం ఎదురు చూస్తోంది. దత్తు కూడా అంతే! ఎవ్వరూ బింకం వదలించలేదు. బయటపడనూ లేదు, అనురాగం బలమైంది. దూరంగా పోవటం, పోయినా హాయిగా బ్రతకటం సులభం కాదన్న సంగతి వాళ్ళకు తెలీదు!

ఒకరికోసం ఇంకొకరి మనసు ఆత్రపడుతోంది. మనసుచుట్టూ అభిమానం గూడు కట్టింది. ఆ గూట్లోని మనసు విలవిలలాడిపోతుంటే నిస్సహాయంగా రోజులు వెళ్ళబుచ్చుతున్నారు. ఆర్నెలంతర్వాత ఒక రోజు విశాఖపట్నంనుంచి వాసవికి ఉత్తరం వచ్చింది.

'ఆయనే, ఆయనే' అనుకొంటూ ఉత్తరం ఆత్రంగా విప్పింది.

'చి. సౌ, చెల్లాయికి...'

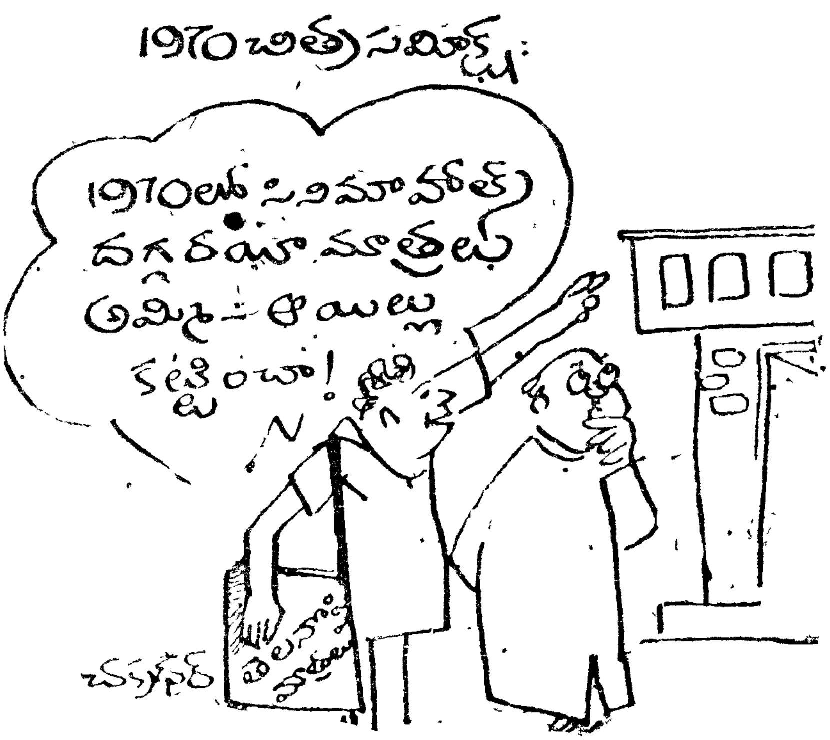

ఆరోగ్య సౌభాగ్యములకు
మహిళలు ఆధారపడునవి
ఆరోగ్య అనారోగ్య పరిస్థితులలో

లోధ్ర

గర్భపోషణకు, సుఖప్రసవమునకు

గర్భరక్షక

శిశిపోషణకు, మలబద్ధకమునకు

మాదీఫల రసాయనం

ప్రసవానంతరం బలమునకు, క్షీరవృద్ధికి

సౌభాగ్యశొంఠి

68 సంవత్సరములకు పైగా ప్రసిద్ధి నొందిన ఔషధములు.

కేసరి కుటీరం ప్రైవేట్ లిమిటెడ్
మదరాసు–14.

ఏజెంట్లు
సీతారామ జనరల్ స్టోర్సు (ఏజన్సీస్)
విజయవాడ.

36 సం॥ అనుభవం
నరిబేజము బుడ్డలు బేజకుట్లు
మొదలగు వ్యాధులకు ఆపరేషన్
లేకుండా గ్యారంటీగా బాగుచేయబడును
వివరములకు
రే అండ్ కో ఆసుపత్రి
గౌరిగూడ సిటీ బస్ డిపో ఎదురుగ,
రామ్ మందిర్ రోడ్, హైదరాబాద్-12 ఆ.ప్ర.
ఆఫీస్ ఫోన్: 42870 ఇంటి ఫోన్: 38544.

తెల్ల వెంట్రుక ఉండదు
పొగడటం మాకు ఇష్టంలేదు. కాని మా "కేశ రంజన్" ఆయుర్వేదిక్ సెంటెడ్ ఆయిల్ తెల్ల వెంట్రుకలను నల్లవిగా మార్చి, అటుపైన నల్లని వెంట్రుకలేవస్తాను. ఈ ఆయిల్ జ్ఞాపకశక్తి, కంటిచూపువృద్ధి పరచును, లాభంపొందినవారు 1000 పైగా మాకు వ్రాసియున్నారు. లాభంలేకున్న డబ్బు వాపసు. ధర రూ. 10/—
Western India Co., (S.R.)
P.O. Katri Sarai (Gaya)

మార్పు

కాదు ఆయనకాదు. ఆయనెందుకు వ్రాస్తాడూ తన పిచ్చిగాని! మగవాడు కదా!

అన్నయ్య వ్రాశాడు

మళ్ళా ఉత్తరం వంక చూసింది.

'భార్యాభర్తలది పవిత్రమైన బంధం...'

'ఆయనగురించే అయ్యుంటుంది' గబ గబా చదివింది వాసవి.

'......తలచుకుంటే పుటుక్కున తెగిపోయేది కాదు. ఆవేశం వివేకాన్ని కప్పివేస్తుంది. ఎన్ని అనర్థాలకైనా దారి తీస్తుంది. దత్తా పసిపిల్లాడి లాంటివాడు. వాడ్ని ఒంటరిగా వదిలి వెళ్ళిపోతే ఏమైపోతా డనుకొన్నావు? ఏమైపోతున్నాడో నీకు తెలీదు. వ్యసనాలకేసి అడుగు వేస్తున్నాడు. పిచ్చివాడిలా తిరుగుతున్నాడు. చేయి దాటి పోయాక ఏమీ చెయ్యలేవు. మొక్కగా ఉన్నప్పుడే త్రుంచెయ్యగలవుగాని మానుగా మారితే నీ శక్తి చాలదు.

నీ ఇష్టం.
—రామం'

'నాన్నా! నేను వెళ్ళిపోతాను' అంది వాసవి ఉత్తరం చదవటం ముగించగానే.

'అల్లుడు రమ్మని వ్రాశాడా అమ్మా'

'ఆయనకాదు నాన్నా, అన్నయ్య వ్రాశాడు'

'అభిమానాన్ని చంపుకొని వెళ్ళటం దేనికమ్మా, అతనే వస్తాడ్లే' అన్నాడాయన నిర్లక్ష్యంగా.

'కాదునాన్న, నేను వెళ్ళాలి. వెళ్ళితీరాలి.'

'వెళ్ళమ్మా వెళ్ళు! ఈ రోజుకోసం ఆర్నెల్లుగా ఎదురు చూస్తున్నాము. అడుగటానికే ధైర్యంలేక లోలోపలే కుమిలిపోతున్నాను. మీ నాన్నకేం? మగ మహారాజులు ఎన్నయినా చెప్తారు' అంది తల్లి సంతోషంతో.

వాసవి ప్రయాణమయింది.

వాసవి వస్తున్నట్లు టెలిగ్రాం ఇచ్చాడు తండ్రి.

* * *

ట్రైనుకన్నా ముందు, ఆమె ఆలోచనలు పరిగెడుతున్నాయి. భర్త స్టేషనుకు వస్తాడా రాడా? అతనికిమాత్రం పౌరుషం ఉండదూ? తను చెప్పి వచ్చిందా? ఉత్తరమైనా వ్రాసిందా? ఎందుకొస్తాడు? రాడు. మళ్ళా వస్తాడేమోనన్న ఆశ! అంతలోనే రాడేమోనన్న శంక! ఒకవంక భయం. వ్యసనాలంటే, ఎవరితోనైనా తిరుగుతున్నారా? తాగుతున్నారా? పేకాడుతున్నారా? లేక తనని ఏడిపించేందుకు అన్నయ్య అలా వ్రాశాడా? 'నాకోసం స్టేషనుకు వస్తే, నవ్వుతూ పలకరిస్తే, ఆయనకేమీ వ్యసనాలు లేవని నిర్ణయించుకొంటాను' అనుకొంది. 'వచ్చేటట్లు చేయవూ' అని దేవుడ్ని ప్రతిమాలుకుంది.

ట్రైను గమ్యం చేరుతుంటే ఆమె గుండె వేగంగా కొట్టుకో నారంభించింది. మంచులా అభిమానం కరిగిపోయింది. మనసు ఉరకలు వేస్తోంది. కళ్ళు భర్తను చూడాలని తొందర చేస్తున్నాయి. అణువణువూ భర్తకోసం ఆత్రపడుతోంది.

ట్రైను గమ్యం చేరింది.

వాసవి గబగబా బయటపడింది. కళ్ళను చుట్టూ త్రిప్పుతూ చూస్తోంది.

ఒకచోట ఆమె చూపులు నిల్చిపోయేయి.

భర్త దగ్గరకి వస్తున్నాడు.

కలవరపడుతున్న తనను గుర్తిస్తున్నట్లుగా చిరునవ్వులు చిందిస్తూ సమీపిస్తున్నాడు.

గజం దూరంలో ఇద్దరూ ఒకరి కేసి ఒకరు చూస్తున్నారు.

వాసవి కళ్ళు చెమ్మగిల్లాయి.

దత్తా మనసు ఆర్ద్రమయింది.

ఎర్రచీర. ఆరెంజ్ బ్లౌజ్, పిరుదులు దాటిన వాల్జడ, జడనిండుగా పెద్ద మల్లెల చెండు, నుదుట ఉదయభాస్కరునిలా తిలకంబొట్టు, చేతికి గాజులు— మెరుపుతీగెలాఉన్న వాసవిని—

ఒలీవ్ గ్రీన్ టెరిలిన్ పాంటు, ఆరెంజి రంగు షర్టు, నాగరా క్రాప్స్‌మన్ బూటు — నాగరికంగా ఉన్న దత్తాని ఎన్నో కళ్ళు ఆశ్చర్యంగా చూశాయి!!

19—2—71